

Arrest

nr. 105 477 van 20 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. LERNOUT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 april 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 19 april 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 17 oktober 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 5 december 2012.

1.3. Op 20 december 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 december 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Shahre Now (district Herat, provincie Herat), de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van origine te zijn. U bent minderjarig. Uw vader zou vijf jaar geleden zijn overleden. Sinds zijn dood zou uw moeder geld hebben verdiend door bij mensen thuis te werken, waar zij schoonmaakte of eten klaarmaakte. Omdat het geld dat zij hiermee verdiende niet volstond, zou u haar regelmatig hebben geholpen bij dit werk. Zo gingen jullie vaak samen naar het huis van H.(...) G.(...), een rijke man uit uw regio. Na twee maanden zou H.(...) uw moeder de toestemming hebben gevraagd om u mee te nemen naar een feestje. Uw moeder, die een lening zou hebben bij H.(...) G.(...), zou op die manier haar lening kunnen afbetalen. Op dit feestje met H.(...) zou u hebben gezien hoe zijn vrienden hasjiesj gebruikten en andere jongens van uw leeftijd dansten. De volgende keren dat u met H.(...) meeging, zou hij u echter ook hebben gevraagd meisjeskleren aan te trekken en te dansen. H.(...) zou ook u soms drugs hebben gegeven. Op een dag zou H.(...) met twee mannen de afspraak hebben gemaakt dat u aan hen zou worden verkocht. Hij zou u naar een andere kamer hebben gestuurd met deze mannen en u zou met één van deze mannen de kamer zijn binnen gegaan. Deze man zou geprobeerd hebben uw kleren uit te doen, maar omdat deze mannen dronken waren, zou u erin zijn geslaagd weg te lopen. U zou terug naar het feest zijn gegaan en H.(...) zou u naar huis hebben meegenomen, waar hij u zou hebben geslagen en beledigd. U zou na dit incident uw moeder hebben ingelicht over wat u al die tijd voor H.(...) had moeten doen en dat hij u nu wou verkopen. Uw moeder zou hierna op H.(...) zijn afgestapt en er zou een ruzie tussen de twee zijn ontstaan. Twee à drie dagen later zou H.(...) G.(...) naar jullie huis zijn gekomen met de eis ofwel zijn geld terug te krijgen ofwel u af te geven aan hem. Uw moeder zou echter geweigerd hebben op zijn eis in te gaan. Sindsdien zou H.(...) G.(...) bijna elke dag zijn langsgekomen met dezelfde eis.

Een maand later, in de lente van 1390 (2011 Gregoriaanse kalender (GK)), zou u van Afghanistan naar Iran zijn meegerisd met een andere Afghaanse familie. Daar zou een kennis van uw moeder, A.(...) R.(...), u hebben opgewacht. U zou ongeveer een maand in Iran hebben verbleven, maar er geen werk hebben gevonden. A.(...) R.(...) zou dan uw reis uit Iran naar Griekenland hebben geregeld. U zou uiteindelijk op 18 april 2012 België zijn aangekomen en diende daar de volgende dag uw asielaanvraag in.

U zou voor het laatst contact hebben gehad met uw moeder vanuit Iran, maar daarna haar nummer zijn verloren. Zij zou u bij dit gesprek hebben verteld dat H.(...) G.(...) nog steeds langskwam en geld vroeg.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw originele taskara neer d.d. 06/01/1988 (26/03/2009 Gregoriaanse kalender (GK)).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Uw verklaringen zijn immers dermate vaag en beperkt en op sommige punten onwaarschijnlijk dat u er niet in bent geslaagd het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen een oprechte, gegronde vrees te koesteren voor vervolging en/of een risico op het lijden van ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan.

Vooreerst dient te worden bemerkt dat uw verklaringen betreffende de feestjes waar u samen met H.(...) G.(...) naartoe zou zijn gegaan en waar u zou hebben moeten dansen in meisjeskleren erg oppervlakkig blijven en geen blijk geven van enige doorleefdheid. Zo blijft u telkens opvallend algemeen en beknopt wanneer doorheen het gehoor gepeild naar uw ervaringen en gevoelens (gehoorverslag CGVS, p. 14-18 en 23-24). Zelfs wanneer u meermaals expliciet wordt duidelijk gemaakt dat u specifiek moet zijn in uw verklaringen en dat het voor u belang heeft om meer gedetailleerd te vertellen, blijkt u niet in staat om dit te doen (gehoorverslag CGVS, p. 15, 17, 19 en 27).

Wanneer u bijvoorbeeld wordt gevraagd te vertellen over het eerste feestje waar u naartoe ging, blijft uw antwoord beperkt tot: 'er waren verschillende mensen en veel jongens dansten'. Wanneer u er nogmaals wordt toe uitgenodigd meer te vertellen over deze ervaring, luidt uw antwoord enkel dat 'jullie er 's nachts naartoe gingen en 's morgens vroeg terugkeerden'. Wanneer u er dan wordt op gewezen dat dit betekent dat u heel lang op dat feestje was geweest en u nogmaals gevraagd wordt in detail alles te vertellen over dit feestje, verklaart u ontwijkend dat 'H.(...) u de andere keren vroeg om te dansen en kleren aan te trekken'. Pas wanneer de vraag u voor de vierde keer wordt gesteld, geeft u een echt – maar nog steeds uiterst oppervlakkig – antwoord (gehoorverslag CGVS, p. 15).

Ook wanneer wordt gepeild naar hoe u de eerste keer dat u moest dansen had beleefd, zijn uw verklaringen allesbehalve overtuigend. Zo is het heel vreemd dat u zich niet meer blijkt te herinneren wanneer H.(...) G.(...) u voor het eerst vroeg om zelf te dansen. U verklaart in dit licht dat dit de 2de of de 3de keer was, maar dat u niet meer weet wanneer het precies gebeurde (gehoorverslag

CGVS, p. 17). Wanneer u er dan toe wordt uitgenodigd om over deze ervaring te spreken, blijven uw antwoorden opnieuw heel algemeen en kort, nl. dat iedereen in zijn handen klapte, u prees en geld op uw hoofd legde (gehoorverslag CGVS, p. 17). Ook over hoe u zich op dat moment voelde, zijn uw verklaringen niet rechtlijnig. Zo meent u eerst dat u zich 'niet slecht voelde', om daarna te verklaren dat u 'niet gelukkig en op uw gemak was' en daarna te zeggen dat u 'geen goede noch slechte gevoelens had' (gehoorverslag CGVS, p. 17). Wanneer dan verdere pogingen worden gedaan om meer te weten te komen en u bijvoorbeeld wordt gevraagd wat voor kleren u dan droeg, luidt uw antwoord 'speciale danskledij, meisjeskledij'. Doorgevraagd naar meer details komt u opnieuw niet verder dan te zeggen dat de kledij 'rood en groen' was (gehoorverslag CGVS, p. 17).

Dat u over dergelijke momenten, zoals de eerste keer dat u een dergelijk feestje bijwoonde en de eerste keer dat u zelf in meisjeskledij voor andere mannen moest dansen, niet meer doorleefde verklaringen kan afleggen, mag verbazen. Er kan immers worden aangenomen dat dergelijke momenten een niet te onderschatten indruk zouden nalaten.

Daarnaast rijzen er ook vraagtekens betreffende de problemen die u met H.(...) G.(...) zou hebben gekend nadat uw moeder over uw activiteiten te weten zou zijn gekomen. Uw verklaringen in dit licht, dat H.(...) bijna elke dag naar uw huis zou zijn geweest en ermee zou hebben gedreigd u mee te nemen indien uw moeder haar schulden bij hem niet terug betaalde, zijn immers niet geloofwaardig (gehoorverslag CGVS, p. 20). De vraag dringt zich immers op waarom H.(...) zich de moeite niet zou besparen van u een maandlang op te zoeken en u niet gewoon zou hebben meegenomen, indien hij hier echt mee dreigde. Uw verklaring hiervoor dat hij dat wou doen, maar de kans daartoe niet kreeg aangezien u nooit naar buiten kwam (gehoorverslag CGVS, p. 21), is niet aannemelijk. Het valt immers helemaal niet te rijmen met uw eerdere verklaringen dat H.(...) een erg rijke en machtige man was, die contacten had met iedereen in de regio, inclusief politie en warlords (gehoorverslag CGVS, p. 12-13, 22-23). Dat een persoon met dergelijke macht en die bovendien in uw straat woonde niet in staat zou zijn geweest om u te mee te nemen maar wel de moeite zou nemen om u bijna dagelijks voor een ultimatum te stellen (gehoorverslag CGVS, p. 13), is dan ook alles behalve waarschijnlijk.

Ten slotte bent u er ook wat betreft de financiering van uw vlucht uit Afghanistan niet in geslaagd coherente en overtuigende verklaringen af te leggen. Zo meent u in verband met de Afghaanse familie die u naar Iran zou hebben meegenomen aanvankelijk dat uw moeder hen hiertoe had betaald en dat zij hen ook geld had gegeven om dan aan A.(...) R.(...) te overhandigen (gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Wanneer hier even later terug wordt op ingepikt, verandert u echter plots uw verklaringen en meent u dat enkel u en niet deze familie geld had gekregen van uw moeder (gehoorverslag CGVS, p. 22). U weet verder ook niet welke som er werd betaald voor uw reis, hoeveel goud uw moeder u had meegegeven of van wie zij het goud had gekregen (gehoorverslag CGVS, p. 10, 21). Ook over hoe u A.(...) R.(...) betaald hebt om u van Iran naar Griekenland te smokkelen, zijn uw verklaringen allesbehalve geloofwaardig. U meent in dit licht dat het goud van uw moeder gaf en 1 miljoen Iraanse rial (gehoorverslag CGVS, p. 22). Dat u voor deze kleine som geld (ongeveer 62 euro) en wat goud (rekening houdende met de slechte financiële situatie van uw familie) uw reis tot in Griekenland zou hebben kunnen betalen, is niet aannemelijk. Bovendien is het feit dat u zo slecht op de hoogte bent van de betaalde bedragen erg bevreemdend, gezien de benarde economische positie van uw familie in Afghanistan.

Bovenstaande elementen maken dat aan uw asielrelaas, en dus ook aan uw beweerde vrees ten opzichte van een eventuele terugkeer naar Afghanistan, geen geloof meer kan worden gehecht.

De taskara die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag bevat geen elementen die in bovenstaande beslissing in vraag werden gesteld en kan bijgevolg deze beslissing niet veranderen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Herat te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. UNHCR oordeelt dat in het licht van: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen, de situatie in bepaalde delen van Afghanistan kan gekenmerkt worden als een situatie van veralgemeend geweld. Meer specifiek stelt UNHCR dat de situatie in de

provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit hogervermelde regio's mogelijk nood aan internationale bescherming.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten.

Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt echter expliciet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Herat een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR heeft na december 2010 geen update meer vrijgegeven van deze Eligibility Guidelines en deze richtlijnen zijn dus nog steeds geldig.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerlachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de Afghanistan NGO Safety Office situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in het westen sterk varieert. Ook al kunnen bepaalde provincies en districten in het westen als onveilig worden beschouwd, toch blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in Herat stad relatief rustig is en het aantal veiligheidsincidenten erg beperkt is gebleven. Herat stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat en geen van de bronnen vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht zouden werpen op hogervermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Herat in de provincie Herat vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat het feit dat hij na het verlies van zijn vader ging meewerken met zijn moeder, die nu de kostwinner was en schoonmaakster/kok was, helemaal niet onwaarschijnlijk is. Evenmin acht verzoeker het onwaarschijnlijk dat zijn moeder een lening had bij een rijke man, de heer H. G., die in dezelfde straat woonde. Dat de heer H. G. van deze lening en het feit dat verzoekers moeder voor hem werkte gebruik maakte om hem in te schakelen op (homo/pedofiele) feestjes is ook niet onwaarschijnlijk, aldus verzoeker. Hij stelt dat hij op elke vraag heeft geantwoord en dat hij niet vaag was in zijn bewoordingen. Hij heeft chronologisch aangegeven dat hij eerst als toeschouwer mee mocht naar zo'n feestjes en dat hij later zelf moest dansen tot het escaleerde en vrienden van de heer H. G. seksuele betrekkingen met hem wilden hebben. Verzoeker meent dat deze opbouw helemaal niet vaag is en logisch lijkt in hoofde van de heer H. G.. Verzoeker acht het normaal dat de heer H. G. hem beetje bij

beetje meer inschakelde op zijn feestjes zodat hij eraan gewend kon raken. De drugs (hasjiesj) die hem werden gegeven waren daar een hulpmiddel bij, aldus verzoeker. Hij wijst erop dat tevens rekening dient te worden gehouden met zijn leeftijd en hij nog niet als een volwassene op alle vragen gedetailleerd kon antwoorden. Volgens verzoeker blijkt uit het gehoorverslag dat hij op alle vragen antwoordde en op sommige zelfs heel uitgebreid. Hij is dan ook van oordeel dat het argument dat hij vaag en beperkt op de vragen antwoordde dus niet klopt.

Verzoeker vervolgt dat de heer H. G. inderdaad een machtig man was en dat hij hem kon hebben meegenomen wanneer hij een maand lang heeft aangedrongen bij zijn moeder om hem af te geven. Volgens verzoeker is een niet te onderschatten feit echter dat de heer H. G. mogelijk schrik had dat wat er gebeurde op zijn feestjes (homofilie/pedofilie) door zijn moeder zou worden geopenbaard na een eventuele kidnapping. Homofilie en pedofilie, gecombineerd met drugs, is iets wat een rijk persoon niet verweten wil worden, dus lijkt het verzoeker logisch dat H. G. toch niet met harde hand is opgetreden om hem mee te nemen.

Tot slot wijst verzoeker erop dat hij zijn reis niet zelf heeft geregeld. Dit was op initiatief van en met steun van zijn moeder zodat enige tegenstrijdigheden met betrekking tot geld hem niet kunnen worden verweten, aldus verzoeker.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, wijst verzoeker erop dat uit de beleidsnota van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat aan mensen uit Herat subsidiaire bescherming wordt toegekend en dat nergens in de bestreden beslissing wordt betwijfeld dat hij van Herat afkomstig is. Verzoeker is dan ook van oordeel dat hem subsidiaire bescherming dient te worden toegekend.

Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoeker het document *“Beleid van het CGVS inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers”* van 18 februari 2010.

2.2. De Raad benadrukt dat verzoeker er met het in het verzoekschrift uiteengezette verweer geenszins in slaagt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij blijft immers in wezen steken in het herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen en speculaties van zijnentwege en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij deze bevindingen niet ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar zijn jeugdige leeftijd en stelt dat hij nog niet als een volwassene op alle vragen gedetailleerd kon antwoorden, benadrukt de Raad dat ook van een jeugdig persoon kan worden verwacht dat hij duidelijke, volledige, geloofwaardige en doorleefde verklaringen kan afleggen over de gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten. Dat zijn moeder zijn reis heeft geregeld, kan verder niet in het minst verklaren dat verzoeker geen eenduidige verklaringen kan afleggen over het feit of de Afghaanse familie die hem naar Iran zou hebben meegenomen al dan niet door zijn moeder werd betaald, dat hij niet kan duiden welke som er werd betaald voor zijn reis, hoeveel geld/goud zijn moeder hemzelf had meegegeven of van wie zij het goud had gekregen, noch dat hij niet op geloofwaardige wijze kan toelichten hoe hij A. R. betaald heeft om hem van Iran naar Griekenland te smokkelen.

De motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend, blijft onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielaanvragen. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, zoals blijkt uit het voorgaande, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moeten aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van

vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54), wat in casu niet het geval is. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielaanvraag van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4.1. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofdte een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet.

2.4.2. Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Afghanistan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing (SRB) "Afghanistan" "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict" van 15 juni 2012 en Subject Related Briefing "Afghanistan" "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" van 11 juli 2012), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers in het district Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers in het district Herat geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Hij verwijst slechts naar het beleid van het Commissariaat-generaal inzake asielaanvragen van Afghaanse asielaanvragers van februari 2010. Dit beleid is echter achterhaald door de update van de veiligheidssituatie zoals vervat in hoger aangehaalde SRB's. Gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal op een correcte wijze de toestand in Herat heeft beoordeeld en correct tot het besluit komt dat er actueel geen redenen zijn om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Herat subsidiaire bescherming toe te kennen. Daar verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Herat gemaakt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wordt diens analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS